

O singură-ntrebare

Gabriela Mimi Boroianu

O singură-ntrebare

Secatu-mi-a privirea de când tot cată-n zări
Și buzele-s crăpate rostind fără-ncetare,
Din ziuă până-n noapte, aceleași dulci chemări
Ce se topesc cu toate-ntr-o singură-ntrebare.

Pe unde-ți umblă pașii, prin care galaxii,
Răspunsuri căutând, drumul de-ai rătăcit,
Tu, cavaler al nopții cu plete sidefii
Când dragostea-ai la mine, de ce n-ai mai venit?

Ți-ai așezat iubirea în suflet feciorelnic,
Precum o pâine apoi lăsat-o-ai la dospit
Plecând uitat-ai glasul ce te-adora sfîelnic
Și-n tine-ntrezărea speranța la-mplinit!

Ascultă orologiul, bătaia-i pe sfârșite
Căci timpul și-a gătat clipele pentru noi
Găsește drumu-odată cu palmele-ofilite
Și-aprinde iar lumina în ochi ce clipește goi.

Adună-n pumn, timid, susurul de izvor,
Să mi-l așezi pe buze, să pot să-ți mai vorbesc,
Cât viața mai pâlpâie și-n piept ca un fior
Se împletesc cuvinte-ntr-un tainic "te iubesc"!

de Gabriela Mimi Boroianu
16.02.2016